

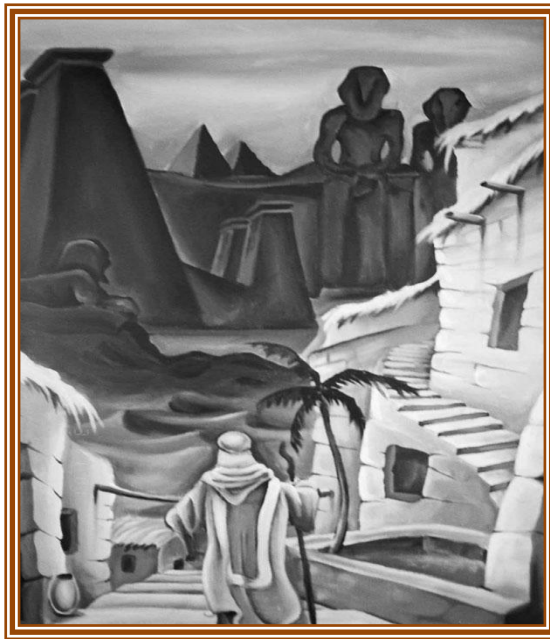
מַבִּית

שבועון קבוצת יבנה

ז' בשבט תשע"ז

(3.2.17)

"וַיְהִי חֲשָׁד עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ חֲשָׁד" (שמות י', כ"א)

ציורו של שלומי ישראל

שבת פרשת "בא"

כניסת השבת – 16: 54 צאת השבת – 17: 56

שבועון מספר 1235

פרשת "בא"

ליל שבת

16: 54 הדלקת נרות

מנחה, קבלת שבת וערבית

לאחר תפילת ערבית שיעור בפרשת השבוע – **יואב איתן**

שבת

דף יומי בבית המדרש – אודי פיקסלר	07: 00
תפילת שחרית	08: 00
אחרי התפילה והקידוש יתקיים שיעורו של יאיר לסלוי	
תפילת ילדי א-י' בחדר אח"ם שבחדר האוכל	09: 30
תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת	09: 30
תהילים לנשים - בבית המדרש	12: 45
שיעור בספר 'תרי עשר' בבית משפחת - נח חיות	12: 50
תפילת מנחה גדולה	13: 00
הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה	13: 30
שיעור גמרא בבית המדרש - הרב אילעאי	13: 20
משק הילדים פתוח לביקורים למשך שעה	13: 00
תפילת מנחה קטנה בבית הכנסת	16: 54
שיעור " צורבא מרבנן " - בבית הכנסת מיד לאחר תפילת מנחה	
צאת השבת	17: 56

שהשמחה במעונם

✚ מזל טוב לנטע (חברתנו למערכת) וניר קנדל להולדת הבת, וללאה וצבי אפרתי

להולדת הנכדה.

✚ מזל טוב לבת המצווה הדר לסלוי, להורים איילת ויאיר ולכל המשפחה.

✚ מזל טוב למרים ויעקב וכמן להולדת הנכד, בן לאביבית ודב.

"אֲשֶׁר פָּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל" - איך זה באמת עבד?

שליחו - "המשחית" - עשה זאת, ולפיכך אם לא הוא היכה, אז הוא גם לא דילג (שמות י"ב, כ"ג): "וְעָבַר ה' לְנֶגֶף אֶת-מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּשְׁקוּף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וַפָּסַח ה' עַל הַפֶּתַח וְלֹא יָתַן הַמִּשְׁחִית לָבֵא אֶל בְּתֵיכֶם לְנֶגֶף". וכן שם בפס' י"ג: "וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֵת עַל הַבְּתָיִם אֲשֶׁר אֲתֶם שָׂם וְרָאִיתִי אֶת הַדָּם וַפָּסַחְתִּי עֲלֵכֶם וְלֹא יְהִיָּה בְּכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית בְּהַפְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם". מסביר הרב יעקב מִדָּן את הביטוי "אֲשֶׁר פָּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל", שהקב"ה לא דילג מעל בתי ישראל ונמנע מלפעול בהם. אדרבה - הוא דילג אליהם ושכינתו ריחפה עליהם.

אכן, את מלאכת ההשחית מסר הקב"ה בידי שליח, והוא - המלאך המשחית - הוא זה שהיכה את בכורי מצרים. אולם הקב"ה לא מסר בידי שליח את מלאכת ההגנה על בנו בכורו ישראל, לבלתי בוא המשחית בפתחו, אלא הוא עצמו - כביכול - דילג מבית ישראל אחד למשנהו, ניצב עליהם ומנע את המשחית להיכנס ומלהזיק.

(שמות י"ב כ"ז): "וְאָמַרְתֶּם זָבַח פָּסַח הוּא לְה' אֲשֶׁר פָּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֵת בְּתֵינֵנוּ הִצִּיל...". ההבנה המקובלת לפסוק זה היא שהקב"ה בכבודו ובעצמו ירד להכות את בכורי מצרים, וכפי שדרשו חז"ל: "ועברתי בארץ מצרים - אני ולא מלאך; והכיתי כל בכור - אני ולא שרף; ובכל אלוהי מצרים אעשה שפטים - אני ולא שליח. אני ה' - אני הוא ולא אחר" (מתוך ההגדה) - דהיינו: הקב"ה הוא שראה את דם הפסח על מזוזות פתחי בתיהם של ישראל, דילג מעליהם ולא היכה אותם. לפי הבנה זו, משמעות הפסיחה היא הימנעות מעשייה. כשהקב"ה הכה את בכורי מצרים - הוא נמנע מלפגוע בבכורי ישראל.

הבנה זו שלתוכה גדלו רבים וטובים, נתקלת בכמה קשיים: (1) כיצד הדם שעל הפתח גרם לכך שהקב"ה יימנע מלהכות את בכורי ישראל? האם הקב"ה היה זקוק לאמצעי זיהוי, חלילה? (2) מפשט המקראות נראה שאדרבה, הקב"ה לא הכה את בכורי מצרים בעצמו, אלא דווקא

חוזרים לשגרה

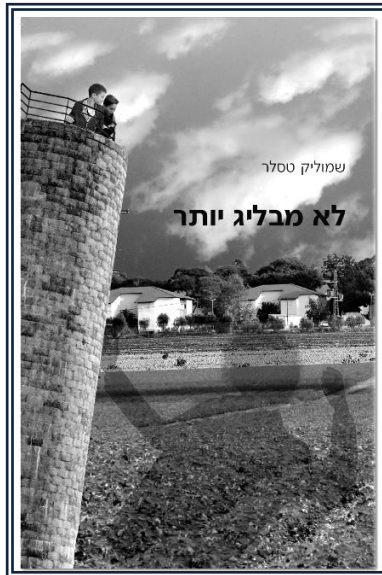
החל מיום ראשון ט' בשבט (5.2), המניין הראשון של תפילת שחרית יתחיל בשעה 05:45.

בתודה - הגבאים

“לא מבליג יותר”

שיחה עם שמוליק טסלר על ספרו / דינה ספראי

מחמש דקות עם אנשים נוספים ולהקשיב לשיחה מתמשכת או לשיעור. בעבר, למד קורס מכניקה. הוא אומר בחיך: “בקורס קיבלתי פתאום ציון 89. לא האמנתי. הלכתי ישר לאימא, להראות לה, שתראה שהצלחתי, אני מסוגל”. באותה שיחה בבניין המשרדים מישהי

זרקה לעברו: “שמוליק, בעצם למה שלא תלמד כתיבה יוצרת?” האתגר מצא חן בעיניו, והוא נרשם לקורס. למפגש הראשון הגיעו עיתונאיות וסופרות, ומהר מאוד הוא מצא את עצמו שוב בכיתה, במצב של איבוד עניין וקשב. “ואז הגעתי דרך האינטרנט לסופרת ומשוררת בשם **ציפי שחור**”, מספר שמוליק, “הבנתי שהיא מלמדת כתיבה על פי חומרים קיימים, במפגשים של ‘אחד על אחד’. היא מיד אמרה ‘אתה לא מתאים לי. אני לא עורכת. אני עובדת עם אנשים על חומרים שלהם ומראה להם איך להפוך אותם לספר’. אמרתי לה: ‘תקשיבי רגע. זה בדיוק מה שאני מחפשי!’ לקח לנו בערך שנה וחצי של מפגשים שבועיים כדי ליצור את הספר. כשעברנו על החומרים היא אמרה לי:

מה אנחנו יודעים אחד על השני, אני תוהה לאחר שהנחתי את ספרו של **שמוליק “לא מבליג יותר”**. איזו חוויה עובר נער עם ADHD (הפרעת קשב וריכוז) בתקופה שלא הייתה שום מודעות לכך? איך “המערכת” קולטת את הקושי שבו הוא נמצא? ומי היה מאמין שאותו נער שמחברותיו היו ריקות, והציונים שלו נעו

בין בלתי מספיק למספיק בקושי – יציג בחן ובכישרון סיפורי דמויות וסיפורים מקומיים, וירקום עלילה המתחילה בתחושת כישלון ומסתיימת בסיפור מתח עם סוף טוב.

שמוליק מספר שהחומרים של הספר נרשמו בכתב יד. בשעות בוקר מוקדמות ולעתים בשעות לילה מאוחרות הוא מילא דפים ושם ב”מגירה”, בלי להעלות על דעתו שאי פעם יפרסם אותם. נקודת המבט שאליה חזר בדמיונו כדי לעורר ולהחיות את הסיפור היא גיל 12 (1966) ב”צריף קדמה”. “הכתיבה”, כך הוא מספר, “עשתה לי טוב. לא התנגדתי לעצמי”.

באחד הימים התנהלה שיחה בבניין המשרדים על מסלולים ללימודי המשך. השיחה הזאת לא הייתה רלבנטית בשבילו. הוא הרי מעולם לא יכול היה לשבת יותר

אותי מה אמת ומה לא. אני לא אומר. יש בשני החלקים גם מזה וגם מזה".

לא ראיתי בספר התייחסות למשמעות של ADHD על תפקוד יומיומי ...

"זה יוצר סערה. צורך להוכיח את עצמי אחרי הרבה כישלונות. לא העזתי ללמוד. עשיתי קורס קצינים פעמיים! אמרתי לעצמי שלא יכול להיות שאני אכשל. אני חייב להראות לסביבה שאני שווה משהו".

אתה מוכר כפרוייקטור עם תפיסה מהירה. מומחה למכשירים ושולט בפרטים של חוזים ודילים. איך זה מסתדר עם אי-היכולת "לשבת בכיתה ולרשום במחברת"?

שמוליק: "בסביבה של 'אחד על אחד' לא קשה לי. בקבוצה –אני מאבד קשב. סוג של קופצנות. קשה לי לעקוב אחרי דיון בישיבת ועדה, למשל. אבל למדתי להסתדר עם זה. מצד שני, כשאני מעלה נושא או פרוייקט בעצמי, אני מרוכז מאוד וקשה להוציא אותי מזה. ובכלל, 'עודף קשבי' (הגדרה עדיפה בעיניי. ד.ס) הוא שם כללי לתופעה שכל אחד חווה בצורה שונה. אם יש מכנה משותף זה איבוד הריכוז.

בקריאת הספר בלט לי שאתה נמשך למקום של "מספרי סיפורים" על מורשת. על העבר, הבניינים, האנשים, האירועים.

'שתדע לך. יש פה חומר לספר מרתק. אני עובדת בבתי ספר, ומהספר הזה יש מסר שילד יכול לשנות סדרי בראשית'. היא הכניסה לי המון אוויר. אמרה לי שאני חייב, ועניתי שאני לא מעז. פחדתי משני דברים. 1. מחשיפה אישית. אני לא צריך שיכל העולם ואשתו יידע מה עבר עלי כילד. הייתי צריך להתבשל בזה יותר. 2. הפחד שאולי אפגע באנשים, ועם זה לא הייתי שלם. התמודדתי עם זה בחודשים האחרונים". "בסוף", אומר שמוליק בהומור אופייני, "עשיתי את הטעות, ואני חרד לתגובות הקוראים".

שמוליק, דווקא לא התרשמתי שבאת בגישה של סגירת חשבון, אלא שיקפת את העיוורון של המערכת באותה תקופה, ואת המסע שלך לגרום לסביבתך לפקוח עיניים.

אפילו לגבי אותה מורה שגרמה לך סבל ניכר, ציינת בסוף שהיא פשוט לא התאימה לתפקיד, וכשהיא קיבלה יותר מאוחר תפקיד שהלם את כישוריה, היא מילאה אותו בהצלחה.

שמוליק: "היה לי חשוב מאוד שבני נוער יקראו את זה וידעתי שאם זה לא יהיה רומן - לא יקראו אותו, ולכן הוספתי חלק עלילתי, וקיבלתי משובים שהחלק השני של הספר מושך מאד. יש אנשים ששואלים

את בעלי ADHD לתפקוד של קשב וריכוז רגילים. "באפילוג של הספר התייחסתי לתרופה הזאת. הוצע לי לקחת אותה והייתי מאוד קרוב לזה, אבל ברגע האחרון נמנעתי. החשיפה לריטלין, כך נוכחתי לדעת בסביבתי, עלולה גם לגרום אצל אנשים מסוימים לתופעות לוואי ולנוזק. למדתי להסתדר עם מה שיש, ולעשות עם זה את המיטב".

שמוליק מהנהן, ומספר שיש עוד הרבה סיפורים שהוא מעניק להם חיים דרך דמויות, מצבים ואירועים. "גם הסיפור הזה נולד מדמות: אני, כנער בן 12 בצריף קדמה. וזה העלה בי מראות ופרטים. רשמתי אותם ושכחתי לגמרי. הייתי צריך לקרוא את זה שוב בספר כדי ליהנות מהם, כאילו פעם ראשונה שאני קורא אותם".

לפני סוף השיחה שמוליק מזכיר את הריטלין, אותה גלולה מומלצת שמחזירה

במסגרת אירועי החודש הירוק במועצה

במוצ"ש פרשת בא, ח' בשבט, 4.2 בשעה 20.30 בחדר האוכל בבני דרום:
שיחה עם הרב אילעאי: "גם ציפור מצאה בית". האם טוב להרגיש בבית?

ואח"כ תיאטרון בסלון, מופע אלתורים מלא הומור

הציבור מוזמן

מה שאיחלנו לעצמנו

שיחה עם הדס ובעז בלנקשטיין / שוחחה דינה ספראי

עסקים מהארץ, הפקות אירועים (אוכל כשר, עלויות, מקום, ביטחון, תיאומים), שיפוצים, אסירים ישראלים שכלואים במדינה וקשר עם משפחתם בארץ ועוד ... פעילות מספקת ומגוונת מאוד.

היו לנו שנתיים נהדרות וסיימנו בדיוק בזמן, מבחינתנו, שמחים ולפני הרגשת מיצוי. במהלך השנתיים השתדלנו לערוך כמה שיותר טיולים קסומים בארץ הנהדרת הזאת. גיונגלים פראיים, שמורות טבע, הרי געש פעילים וחופים של האוקיאנוס הקריבי שכאילו נלקחו מגלויה, היוו תפאורה מגוונת ויפהפייה ובסיס בלתי נגמר לטיולינו. בתום השנתיים הציעו לנו לעבור לעבוד בשגרירות ישראל ביוון, אבל הגעגועים הובילו אותנו לוותר ולחזור לארץ. עם חזרתנו, גרנו בתל אביב, תקופה של קרוב לשש שנים".

בעז מספר שעוד בקוסטה ריקה התחדד אצלו הרצון לפעול בקרב אוכלוסייה ענייה, ועל כן, אחרי תקופת הסתגלות בארץ, התחיל לעבוד כרכז מתנדבים והסברה בארגון "לתת". תפקיד מאתגר ומעניין. הארגון הוא רב-תחומי, יש בו שמחה של התנדבות רבת היקף מצד אנשים פרטיים, בתי ספר, ומטעם

הדס (33) ובעז (37) סיימו להשכיב את שתי בנותיהן, שחף (4 וחצי), ואופק – (8 חודשים). אנו נפגשים בביתם הצנוע והאסתטי והאווירה נעימה וקולחת.

מאז שבעז יצא מיבנה זרמו הרבה מים במגדל המים וחלפו 13 שנה. תחילה עבד בחברת פרטנר ולאחר מכן למד יחסים בינלאומיים באוניברסיטה העברית. במסדרונות האוניברסיטה נפגשו הדס ובעז, והזיק ניצת. בסיום הלימודים הוצע לשניהם לעבוד בשגרירות ישראל בקוסטה ריקה. הם נישאו ומיד לאחר החתונה יצאו לסן חוזה, בירת קוסטה ריקה.

"זה היה ירח דבש ממושך", הם אומרים פה אחד. הדס מספרת: "אני עבדתי כמנהלת החשבונות של השגרירות, ובעז התחיל בתפקיד במחלקה הקונסולרית והקשר, ואחרי כארבעה חודשים לשהותנו התפנה תפקיד הקונסול - ובעז התמנה בפועל כמחליף למשך קרוב לשנה. בשגרירות הקטנה הקונסול הוא גם קצין המנהלה ועל כן עליו להיות אחראי על תחומים רבים - למעט המפגשים הדיפלומטיים, המוטלים על השגריר. בין תפקידי הקונסול ניהול העובדים המקומיים, אחריות על אירוח משלחות שרים, חברי כנסת, ביטחוניות ואנשי

הדס: נולדתי בחיפה ולמדתי בתיכון בעירוני ו', בית הספר הדתי היחיד בעיר. אימא מחיפה, ואבא מברזיל. סבי - ניצול אושוויץ שלאחר המלחמה עבר לגור אצל קרובי משפחה בברזיל, ושם פגש את סבתי, גם היא ממשפחה יהודית שהיגרה

לברזיל מפולין. אבא עלה לארץ בגיל 9 ועד לנישואיו גר עם הוריו, בנר עציון. כשהתקרבתי לגיל 18, ההורים יצאו לשליחות בברזיל,

ועברתי לגור אצל סבי וסבתי בחיפה למשך שבע שנים.

שירתתי כמ"כית וכקצינת טירונים ואח"כ התחלתי ללמוד באוניברסיטה העברית בירושלים יחסים בינלאומיים וסטטיסטיקה. את הלימודים לא סיימתי בעקבות נסיעתנו לקוסטה ריקה. לקראת הנסיעה למדתי קורס ייעודי של הנהלת חשבונות במשרד החוץ. לאחר תקופה בשגרירות, רציתי לעשות משהו מעבר להנהלת חשבונות, והתחלתי ללמוד גם צילום בשיעורים פרטיים, אצל צלמת מקומית מוכשרת. לאחר חזרתנו לארץ, התחלתי לעבוד כמתמחה אצל צלם ותיק ומנוסה שעבד במגוון תחומי צילום ועם עזרים טכניים רבים. התקופה האינטנסיבית ומקצוענותו של הצלם העניקו לי ידע רב, ואפשרו לי, בסיום ההתמחות, להפוך לעצמאית. עסקתי בצילום אוכל, קצת באירועים, אבל ההתמחות העיקרית הייתה - צילום

חברות עסקיות שגם תורמות וגם שולחות עובדים מטעמם להתנדבויות קבועות, ומצד שני - עצב - בעקבות המפגש עם הנזקקות על כל רבדיה והיקפיה הבלתי נתפסים. ב"לתת" יש שלושה פרויקטים מרכזיים בהם זקוקים למתנדבים:

א. איסוף מוצרי מזון לפני פסח וראש השנה. המזון שנאסף בפרוייקט זה מחולק לקראת החג ובמהלך השנה.

ב. אימוץ ניצולי שואה, הכולל ביקור של מתנדבים קבועים אצל ניצולים אחת לשבוע וחלוקת מזון לנזקקים שביניהם פעם בחודש.

ג. ארגון נוער "נוער לתת" - גיוס והכוונה של רכזים ומדריכים.

ב"לתת" יש 12,000 מתנדבים בשנה. בפרוייקט איסוף המזון מתנדבים

כ-5000-6000 אנשים בכל הארץ. לכל דבר כזה צריך להתכונן מראש. ליצור קשרים עם מרכזים, לטפח רכזי התנדבות צעירים ונוער, ולהיות זמין, רגיש ויצירתי. עבודה עם מתנדבים דורשת גישה מיוחדת, אף פעם לא לקחת אותם כמובנים מאליהם. תמיד להיות עם "בטריה ספיר", כי יכול להיות שהגעת מותש בערב, ופתאום מתברר שיש ניצול שואה שצריך לספק לו מזון. אחרי מחשבה רבה החלטתי לסיים את עבודתי בארגון לאחר חמש שנות עבודה. "הרגשתי שהבאתי את עצמי, תרמתי ככל שיכולתי ולא רציתי שהתפקיד יהפוך להיות אוטומטי".

את החוזקות שחשובות לנו בקיבוץ בכלל ובקבוצת יבנה בפרט: קהילתיות, חינוך איכותי, קירבה למשפחה, שקט וזמן איכות משפחתי. החיים שלנו עכשיו, תודה לאל, הם בדיוק מה שאיחלנו לעצמנו.

היה גם טוויסט דתי?

כשהתבשרנו על כך שאנו בהריון עם שחף, דיברנו בינינו שאנחנו רוצים להעניק לילדים חינוך כמו שאנחנו קיבלנו. קיבלנו על עצמנו דברים שהיכרנו. למשל שבת רגועה, שקטה ומשפחתית. כיום בעז מעביר שיעורים בתפילת ילדים מדי 5-6 שבתות ולפני כן מתכונן עם שחף לקראת השיעור. כך בדיוק ראינו את החיים בקיבוץ בעיני רוחנו. שחף באה מהגן עם סיפורים של פרשת השבוע, שואלת שאלות ושרה שירים של חגים ותפילות. אווירה זו היא בדיוק מה שקיוונו לה שיהיה האופן שבו היא תגדל ותחונך על ידינו, ובעזרת המסגרות החינוכיות אליהן היא משתייכת.

בהצלחה!

תכשיטים. זהו תחום הדורש עצבי ברזל. מעצבות התכשיטים שעבדתי איתן תמיד ציפו לצילום מהזווית והתאורה המושלמים - והיה די מורכב לספק את רצונותיהן. לאחר חמש שנים בקירוב החלטתי לסיים את פרק הצילום בחיי. לשמחתנו נולדה לנו בתנו הבכורה, שחף, והתחלתי ללמוד כלכלה ומנהל עסקים בבר-אילן. לאחר שנכנסה לפעוטון, חזרתי לעבוד בתחום הנהלת חשבונות בחברת היי-טק בשם קיי לוגיק, בה עבדתי במשך עוד כשבעה חודשים לאחר מעברנו לקיבוץ. כעת אני עובדת בהנהלת החשבונות של הקיבוץ".

איך היה לכם המעבר לחיים בקיבוץ?

בעז מספר כי בשיחות על העתיד שערכו הזוג הוא תמיד אמר להדס שהחלום שלו "לחזור לקיבוץ ולגדל בו את ילדינו". לשמחתנו, החיים הובילו אותנו לחזור לשבילים ולריחות המוכרים. כשדיברנו בינינו על מעבר אפשרי לקיבוץ תמיד ציינו

מעוניינים ללמוד בתשע"ח???

חברים ומועמדים שמעוניינים ללמוד לימודים מלאים או חלקיים

בשנת תשע"ח מוזמנים להפנות את בקשתם ל**ועדת השתלמויות**.

נשמח לעמוד לרשותכם ולסייע בכל הנדרש.

בברכה **נעמי הרץ** –

מרכזת ועדת השתלמויות

השיעור החודשי

שיעורו החודשי של הרב אילעאי יתקיים ביום א' בשעה 20:30 באולם אירועים
בשנה הקרובה נעסוק בע"ה בעיקרי האמונה של הרמב"ם.
השיעור הקרוב בנושא: היסוד הראשון

בית בקבוצה – חודש שבט / דפי ליבר

הפעילות ב"בית בקבוצה" נמשכת ...

מה עשינו לאחרונה?

- טיול רקפות באזור מושב צלפון.
- סדנת תזונה ופעילות גופנית של אקיי"ם במועדון בקרית מלאכי.
- פעילות לר"ח שבט עם בנות ש.ל - עבודות יצירה מקסימות. תודה גדולה !

ובזמן הקרוב

- נסיעה לסרט "לשיר" - באשדוד.
- פגישה במכללה בגבעה עם סטודנטיות לחינוך מיוחד.
- אירוח של קבוצת מתנדבים משק"ל ביום ראשון הקרוב.
- וביום שני, י"ז בשבט - יתקיים ערב הורים לכבוד ט"ו בשבט, אצלנו בדירה .

אני רוצה הפעם לציין את השגרה הטובה בכל מקומות העבודה. למרות שתמיד צפויים שינויים יש הרגשת ביטחון וקביעות בעבודה שמקלים מאוד על הדיירות. תודה לצוותים העובדים.

וגם בפעילות הפנאי יש כבר מסגרת קבועה – **ציפי איטלי** - חוג תנועה, **יונה עפרוני** - חוג אמנות, הפרשת חלה - עם **רבקית שריד**, **בנות התיכון** - כל יום רביעי, ישיבת דיירות - כל יום שלישי, שיעור בפרשת השבוע ומפגשים קבועים עם חברות וצעירות מהקיבוץ, ועוד.
זו ההזדמנות לאחל מזל טוב! **לנטע קנדל** שמעבירה אצלנו חוג קרמיקה קבוע.
לתקופת חופשת הלידה מחליפה אותה **סימה ששון** בחוג יצירה - תודה ! רק טוב !

בליל שבת לפני שבוע, בשיא הסערה, נפל ברוש זקן ועול ימים ומלאו ימיו. יש אומרים ששתל אותו בראשית ימי הישוב ראשון הגנוים, זאב בן אהרון. העץ נפל ברעש גדול על בית האשכול הנמצא לפניו וגרם לנזקים ולחסימת השביל. ביום ראשון עמלו עובדי הנוי במשך 4 שעות על מנת לסלק אותו. למערכת נשלח מכתב תודה מהד"רים:

בסימן חודש ה"אילנות ..."

מהעץ שנפל על ביתנו התעצמנו והתחזקנו !

תודה לבורא עולם על הזכות לקורת גג במלוא מובן המילה.

ותודה גדולה לכל האנשים הטובים שנרתמו ונתרמו לעזרתנו בעצה טובה, מעשה, דאגה או ביקור. מחמם את הלב!!

שבת שלום - שירה וחגי שידלובי

מתוך הספר
"העץ הנדיב"

סדר ט"ו בשבט וזמרת הארץ.

במוצאי "שבת שירה" (שבת "בשלח")

נסב כולנו לסדר ט"ו בשבט מסורתי

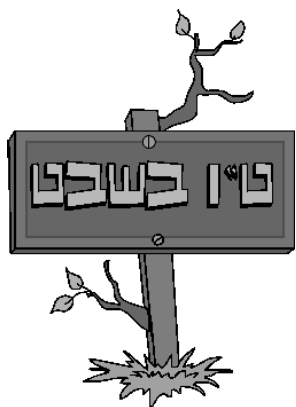
נארח את הזמר **יהודה אליאס** ("קום והתהלך בארץ")

שינעים לנו בקולו הערב משירי ארץ ישראל היפים והטובים.

ט"ו בשבט תשע"ז, 11.2.17, בשעה 20:00 ב"משטח" חדר האוכל

מוזמנים בשמחה, כל המשפחה

צוות ט"ו בשבט וועדת התרבות

עשו לייק

פוסט של שרית פישביין שפורסם בעמוד הפייסבוק שלה

אני שרית בת אביגיל וצבי לבית פישביין,

נסעתי ל"איקאה סייל" במוצאי שבת ושרדתי את התופת כדי לספר. עשיתי את טעות חיי והנחתי מבעוד מועד שלא כל עם ישראל יהיו שם, בזבזתי שעה וחצי על סיבובים בחניון ורבתי עם פרחים במכנסונים קצרים בשיא

החורף על מקום חנייה. במו עיניי חזיתי בילדים רכים שנרדמו בתוך עגלות הסופר ובבעלים מנמנמים על ספות במציאון. במו אוזניי שמעתי זוגות על סף גירושין ומשפחות מתפרקות, ובמו ידיי העמסתי נרות ריחניים כאילו אין מחר וכאילו, שאשכרה, יש סיכוי שאשתמש בהם. חירפתי נפשי בין המוני בית ישראל שעלו לרגל מיד אחרי הצולנט של שבת ונפחו ללא הכרה בתוך מבנה סגור ללא חלונות.

אני, שרית לבית פישביין, כיתתתי רגליי בכלללללל המחלקות ולא דילגתי היישר לקומת האביזרים, וגם כאשר הכריזו בכריזה שהחנות נסגרת, לא איבדתי עשתונות והמשכתי לסייר בין המדפים בקור רוח וברוגע. אספתי מספיק עפרונות קטנים כדי למלא לילדי את הקלמרים עד סוף שנת הלימודים, ולקחתי חמישה סרטי מדידה "שיהיה" בתיק, מתישהו בדיוק אצטרך.

אני, שרית בת אביגיל וצבי, שרדתי כדי לספר שהגעתי לקופה בחצות הליל ולאחר המתנה של חצי שעה, כאילו מדובר מינימום בתור לצ'ק-אין בנתב"ג, נטשתי עגלתי, הרמתי ידיים ונכנעתי. חזרתי על עקביי בויתור עצמי לחניון, ושם התברברתי במשך חצי שעה נוספת כיוון שלא זכרתי היכן חניתי.

אני, שרית, זוגתו של נעם שייבדל לחיים ארוכים לבית פישביין, מטומטמת מספיק כדי, אשכרה, לחזור לשם בשבוע הבא.

היו שלום, אני חייתי ביניכם, כמו צמח פלסטיק. STUCKLUPP.

"קרנבל התחפושות" – מתחיל

כפי שכתבנו בעבר, המקום פעיל לאורך כל השנה ולכן העבודה היא אין-סופית. כדי לשמור על רמה ואיכות האביזרים והמקום, אנו עורכים רישום מדויק של ההשאלות. רוב הפריטים המושאלים אכן חוזרים תוך זמן סביר, נקיים ומוכנים לשימוש הבא. אך לצערנו, לעיתים קורה שהתחפושות חוזרות במצב קשה או אינן חוזרות כלל. לאור זאת, הוחלט שמעתה תחפושת שלא תחזור, או שתחזור במצב בלתי שמיש, תחויב בעלות ריאלית של התחפושת, דהיינו בסכום שנע בין 200-30 ₪.

סדר השאלת תחפושת:

- ♣ המחסן ממוקם בקומת המרתף של ענף הבגד, בחיפושית - ליד הגלריה של מוישל'ה..
- ♣ ע"פ כללי העבודה במקום, בשעות הפתיחה יהיו במקום אחראים שירשמו מה נלקח על מנת לנהל רישום שמי מסודר.
- ♣ ניתנת האפשרות לבחור תחפושת אחת לאדם.
- ♣ התחפושות ניתנות בהשאלה וללא חיוב כספי.
- ♣ בגמר השימוש עליכם לוודא שהתחפושת נקייה (כביסה ביד בלבד) ובמצב תקין.
- ♣ החזרה בשקית בצירוף שם ברור של השואל-המחזיר.
- ♣ החזרות מתבצעות לתקופת זמן של עד שבועיים לאחר סיום חגיגות הפורים.

פתיחת מחסן התחפושות תתקיים בשעות 17:30-18:30:

יום ראשון- ט"ז בשבט, 12.2	יום שלישי - ב' באדר, 28.2
יום רביעי - י"ט בשבט, 15.2	יום חמישי- ד' באדר, 2.3
יום שני- כ"ד בשבט, 20.2	יום שני- ח' באדר, 6.3
יום רביעי- כ"ו בשבט, 22.2	יום רביעי- י' באדר, 8.3

יום שישי- י"ב אדר, 10.3 בין השעות 10:00-12:00 במיוחד עבור צעירים, חיילים, סטודנטים, וכד'. תודה לכל העוזרים בתפירות ותיקונים, בהכנת המקום, בפריסת התחפושות, בהתנדבות פתיחת המחסן לקהל, וברישום מסודר.

תשאלו ותיהנו

זמינות בשבילכם לאורך כל השנה

ליאורה גליק

אושר קולמן

אבודים

מחלקת פריטים אבודים

כפי שציינו בעבר, מדי תקופה אנו מקימים פינה לפריטים אבודים שישבו בארון מעל לשלושה חודשים. זוהי הזדמנות אחרונה למצוא את שאבד לכם בטרם נמסור לעמותות הצדקה. במהלך השבוע הקרוב, מוזמנים לבוא לחפש ולמצוא במהלך שעות היום. **הפריטים יימסרו לצדקה ביום ראשון, ט"ז בשבט, 12.2.**

אתי ליברמן

אושר קולמן

הודעה בנושא שירות בתחום מכשירי השמיעה

לאחר שנים של שירות מקצועי ומסור של **אריה ברנע** בענייני מכשירי השמיעה, יעבור התפקיד לאחריותו של **זוהר ברטוב**.

זוהר יסייע לחברים בהסברים על מכשירי השמיעה ובאחזקתם.

על תהליך התאמת מכשירים במכוני השמיעה ובנושא הכספי - ניתן לקבל הסברים **משמרים**.

תודה לאריה על שנים רבות של נשיאה באחריות, על התעמקות בנושא ולמידה יסודית של תחום מורכב הדורש בקיאות בפרטים רבים ומסובכים.

תודה על ארגון יעיל, על שירות הניתן ברצון בשעות שונות של היממה ועל השקעת הזמן.

ובהזדמנות זו, תודה לזוהר על הסכמתו להיכנס לתפקיד ובהצלחה בהמשך.

שמרית גדיש – מנהלת ענף הבריאות

מרפאה

אחות כוננת בשבת פרשת "בא" – אורית פרל

ד"ר איברהים ברגיתה יקבל בשבוע
הקרוב:

הקרוב ב: ד"ר אבירם יקבל ביום ראשון
מ- 17:30 - 14:30.

החל מיום שני ד"ר אבירם במילואים עד סוף
השבוע.

יום ראשון בין 16:00-14:30

יום שלישי בין 12:00-09:30

יום חמישי בין 09:00-08:00

שבת שלום!

העמותה למען החבר הוותיק-מרכז יום

♣ יום ראשון ט' בשבט, 5.2 - 8:45 תנ"ך – עם חנה לבל (צפניה).

♣ יום שני י' בשבט, 6.2 - 10:15 "על צמחים ושירים" – לכבוד ט"ו בשבט עם שחר שומן.

♣ ביום רביעי י"ב בשבט, 8.2 יתקיים בזאר מכירת בגדים עם חיים.

שמח תשמח

❖ עלייה לתורה של נסים שטיינר תתקיים בשבת פרשת יתרו, כ"ב בשבט, 18.2

מסיבת בר המצווה תתקיים ביום שני, אור לכ"ה בשבט, 20.2

❖ חתונת אופק אניקסטר ורוני תתקיים ביום ראשון, כ"ג בשבט, 19.2 (בחוץ)

שבת חתן בפרשת משפטים, כ"ח בשבט, 24.2

❖ בת המצווה של רעות אריכא תתקיים בשבת פרשת "תרומה", ה' באדר, 3.3

דירות האירוח יעמדו לרשות המשפחה.

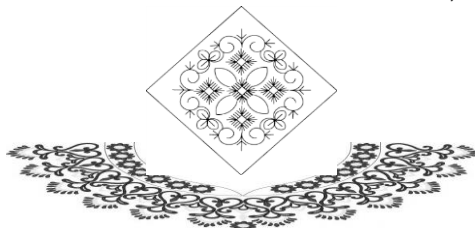

"מעשה רוקמת"

תערוכת עבודות רקמה של שרה ברוכי תתקיים בגלריית הבית האדום

מיום חמישי, י"ג בשבט (9.2) ועד יום רביעי, כ"ו בשבט (22.2).

הפתיחה ביום חמישי, י"ג בשבט (9.2) בשעה 18:00 - הציבור מוזמן!

עץ עקור / לאה גולדברג

הוא נֶעְקָר מֵעֵקֶרוֹ, מִשָּׂרְשָׁיו.
וְדַאי עֲכָשׁוּ יְהִיָּה מִטָּל עַד עָרֵב
עַד בּוֹא הַסַּבְלִים שִׁישְׂאוֹהוּ
לְמָקוֹם אֵין חֶפֶץ בּוֹ בִּירַק עָנָף.

מה טוב שלא בָּנְתָה בּוֹ שׁוֹם צְפוֹר
קִנְיָה! מַה טוֹב שֶׁסָּעַר זֶה
לֹא הִחְרִיב עוֹד חֲלוּמוֹת שֶׁל תָּם.
אֲשֶׁרִי הַבוֹדְדִים בְּמִיתָתָם!

עֲכָשׁוּ יִלְכוּ עִמּוֹ כָּל אַבְיָבָיו
וְכָל סִתְנָיו לְאֶרֶץ לֹא נוֹדַעַת.
וּבִנְנוּף אֵילָן אַחַר צְפוֹר פּוֹתָהּ
תִּשְׁיֵר מִזְמוֹר לְנֶצַח שִׁמְחָתָהּ.

צ' השירים - יצחק כרוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת:

bimkomon@gmail.com